

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 801/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. K.	Czyn z pkt. 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie	dowody w postaci : wyroku Sądu Rejonowego		

z dnia 27 października 2016 r. sygn. akt II K 942/15 oskarżony R. K. został skazany za czyn z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. . Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego R. K. na podstawie art. 41a § 1 k.k. środek karny zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną E. O. osobiście , telefonicznie i elektronicznie oraz zakaz zbliżania się do niej na odległość nie mniejszą niż 100 m przez okres 3 lat . Wyrok ten uprawomocnił się 04 listopada 2016 r. . Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 września 2017 r. sygn. akt II K 21/17 oskarżony P. K. został skazany za czyn z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. . Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego R. K. na podstawie art. 41a § 1 k.k. środek karny zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej E. O. i każdorazowego miejsca jej pobytu na odległość 200 m oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną E. O. osobiście , telefonicznie i elektronicznie na okres 5 lat . Wyrok ten uprawomocnił się 28 marca 2018 r. .

2. W okresie od 14 października 2017 roku do 10 czerwca 2018 roku oraz od 19 października 2018 roku do 28 listopada 2018 roku w

w Legionowie z dnia 27 października 2016 r. , sygn. akt II K 942/15 (k. 148) , wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 września 2017 r. sygn. akt II K 21/17 (k. 7)

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k. 18-19 i k. 152-153) , zeznania świadka E. O. (k. 1-2, k. 66 i k. 153- 154)

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k. 18-19 i k. 152-153) , zeznania świadka E. O. (k. 1-2, k. 66 i k. 153- 154)

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k. 18-19 i k. 152-153) , zeznania świadka E. O. (k. 1-2, k. 66 i k. 153- 154)

zeznania świadka E. O. (k. 1-2, k. 66 i k. 153- 154) oraz dowody w postaci : wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 października 2016 r. , sygn. akt II K 942/15 (k. 148) , wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 września 2017 r. sygn. akt II K 21/17 (k. 7), karty karnej (k. 110) .

L. woj. (...) oskarżony R. K. po tym jak ustalił iż pokrzywdzona E. O. wraz ze swoim partnerem zamieszkała w mieszkaniu przy ul. (...) w L. mimo iż wiedział o orzeczonych w/w wyrokami wobec niego środkach karnych ponownie zaczął uporczywie nękać pokrzywdzoną E. O. w ten sposób że ze swojego telefonu komórkowego nr (...) dzwonił na telefon komórkowy pokrzywdzonej E. O. i wysłać do niej wiadomości tekstowe sms i przychodzić pod blok pokrzywdzonej obserwując go i inicjując spotkania z pokrzywdzoną. Oskarżony R. K. zachowywał się w wyżej opisany sposób mimo orzeczonych wobec niego w/w wyrokami środkami karnymi zakazem zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną E. O. o których wiedział. W tym czasie oskarżony mieszkał już w W. i specjalnie przyjeżdżał do L. .

3. Oskarżony R. K. w tych w/w okresach wielokrotnie o różnej porze dnia i nocy inicjował połączenia na numer telefonu pokrzywdzonej, jednak jego połączenia były odrzucane z uwagi na fakt iż pokrzywdzona E. O. zablokowała jego numer telefonu. Pokrzywdzona E. O. na podstawie

sygnału przychodzącego połączenia i listy połączeń swojego telefonu komórkowego wiedziała jednak iż oskarżony próbuje się do nie dodzwonić. Ponadto oskarżony R. K. ze swojego telefonu komórkowego nr (...) w w/w okresach wysyłał do pokrzywdzonej E. O. wiadomości tekstowe sms. Wiadomości te wobec faktu iż numer telefonu oskarżonego był zablokowany trafiały do spamu. Jednak pokrzywdzona E. O. zapoznawała się z ich treścią . W tych wiadomościach testowych sms oskarżony R. K. pisał między innymi iż pokrzywdzona zażywa narkotyki , świadczy usługi seksualne i zadaje się z małolatami oraz że jej partner handluje narkotykami i powiadomi o tych faktach pracodawcę pokrzywdzonej . Ponadto oskarżony nagrał się na pocztę głosową telefonu pokrzywdzonej mówiąc : „ zobaczysz jak to będzie wyglądało gdy minie mu zakaz zbliżania i jaki wtedy będzie dla niej miły”.

4. Ponadto oskarżony R. K. przychodził wielokrotnie pod blok w którym mieszka pokrzywdzona i obserwował go oraz co najmniej trzy raz próbował inicjować spotkania z pokrzywdzoną E. O. mijając się z nią na chodniku w okolicy jej

bloku . Po takim spotkaniu oskarżony pisał do pokrzywdzonej wiadomość tekstową sms że musiał ją zobaczyć . Ponadto oskarżony w nocy przychodził na klatkę schodową bloku pokrzywdzonej E. O. dzwonił do niej domofonem czy też podchodził pod drzwi jej mieszkania sprawdzając co dzieje się w środku .

5. Takie zachowanie oskarżonego R. K. wzbudziło u pokrzywdzonej E. O. uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyło jej prywatność. Pokrzywdzona E. O. obawiała się oskarżonego P. K. gdyż ten w dalszym ciągu uporczywie ją nękał i w świadomy sposób naruszał orzeczone prawomocnymi wyrokami sądów środki karne w postaci zakazu zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną , mimo iż wcześniej już 3 krotnie został on prawomocnie skazany za czyny z art. 190a § 1 k.k. i z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. K.	Czyn z pkt. 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Fakt iż oskarżony P. K. nie popełnił czynu z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku	częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K.		
2. OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2,3,4,5	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. , zeznania świadka E. O. oraz dokumentów wskazanych przy faktach 1 i 5 w pkt 1.1.	Sąd dał wiarę wyjaśnienia oskarżonego R. K. w zakresie jakim w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia czynu z art. 244 k.k. Na wiarę zasługują też wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem w których przyznał iż w okresach objętych aktem oskarżenia mimo iż wiedział o orzeczonych wobec niego środkach karnych w postaci zakazu kontaktowania się i zbliżania do pokrzywdzonej E. O.	

po tym jak dowiedział się gdzie pokrzywdzona mieszka w L. z nowym partnerem przychodził pod jej blok inicjował spotkania z nią, wysyłał do niej wiadomości tekstowe sms w których oskarżał ją o to iż pokrzywdzona zażywa narkotyk , jej partner handluje narkotykami i powiadomi o tym fakcie pracodawcę pokrzywdzonej. Na wiarę zasługują również wyjaśniana oskarżonego w zakresie jakim przyznał iż wielokrotnie dzwonił do pokrzywdzonej mimo iż ta zablokowała jego numer (k. 18-19 i k. 152- 153). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego R. K. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione zwłaszcza z zeznaniami świadka : E. O. (k. 1-2, k. 66 i k. 153- 154) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami wskazanymi przy faktach 1 i 5 z pkt. 1.1..

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka E. O. (k. 1-2, k. 66 i k. 153-154) jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Należy wskazać iż zeznań świadka

E. O. pokrzywdzonej w niniejszej sprawie wynika w jakich okresach i w jaki sposób oskarżony R. K. ponownie zaczął ją uporczywie nękać naruszając przy tym orzeczone wobec oskarżonego prawomocnymi wyrokami sądowymi środki karne zakaz zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną . Ponadto z zeznań świadka E. O. wynika dlaczego czuła się zagrożona zachowaniem oskarżonego wobec jej osoby i dlaczego w jej ocenie takie zachowanie oskarżonego w sposób istotny naruszyło jej prywatność. Należy wskazać iż zeznania świadka E. O. ściśle korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego R. K. w zakresie jaki Sąd dał im wiarę.

Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały w większości sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w

		sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1 z pkt. 1.2.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. K. w których na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wskazał iż w okresie objętym aktem oskarżenia w jego ocenie nie kontaktował się z pokrzywdzoną E. O. i nie zbliżał się do niej , a wszystkie ich spotkania w jego ocenie były przypadkowe (k. 152-153) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego R. K. są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i mają na celu uwolnienia go od odpowiedzialności za popełniony czyn . Na wstępie należy zauważyć iż w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 18-19) oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu	

z art. 244 k.k. i wskazał iż w okresach objętych zarzutem po tym jak dowiedział się gdzie pokrzywdzona obecnie mieszka z nowym partnerem przychodził pod jej blok inicjował spotkania z nią, wysyłał do niej wiadomości tekstowe sms w których oskarżał ją o to iż pokrzywdzona zażywa narkotyki, jej partner handluje narkotykami i powiadomił o tym fakcie pracodawcę pokrzywdzonej. Należy również zauważyć iż swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem oskarżony przyznał iż dochodziło do spotkań z pokrzywdzoną i że dzwonił do niej i wysyłał wiadomości sms oraz przychodził w okolice jej bloku. Tłumaczenie oskarżonego iż przychodził w okolice bloku pokrzywdzonej by zrobić zakupy w pobliskim sklepie i odwiedzić kolegów nie zasługują na wiarę. Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego wynika iż doskonale wiedział iż obowiązują go środki karne w postaci zakazu zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną mimo to przyjeżdżał z W., gdzie mieszkał w okresie objętym aktem oskarżenia do L. by zrobić zakupy akurat w sklepach sąsiadujących z miejscem zamieszkania pokrzywdzonej i tylko przypadkową ją wtedy

		<p>spotykał . Trudno jednak uznać takie zachowanie oskarżonego za działanie przypadkowe i nie mające na celu wywołanie u pokrzywdzonej poczucia zagrożenia, zwłaszcza iż kontaktował się jednocześnie z pokrzywdzoną wysyłając do niej wiadomości sms i inicjował liczne połączenia telefoniczne na telefon komórkowy pokrzywdzonej . Należy wskazać iż oskarżony R. K. wcześniej już 3 krotnie został prawomocnie skazany za czyny z art. 190 a § 1 k.k. i z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na szkodę pokrzywdzonej (k. 110) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego R. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .</p>	
1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		R. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 190 a § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30 marca 2020 r.) kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność podlega karze pozbawienia wolności do lat 3 . Dobrem chronionym prawnie przez art. 190 a § 1 k.k. jest przede wszystkim wolność, co wynika z umieszczenia przestępstwa z art. 190 a § 1 k.k. w rozdziale dotyczącym przestępstw przeciwko wolności. Jest to wolność rozumiana szeroko – zarówno jako wolność „od” (znoszenia niechcianej obecności innej osoby, wolność od strachu), jak i wolność „do” (poszanowania prywatności). Indywidualnym przedmiotem ochrony jest także dobro w postaci dobrostanu psychicznego oraz prawo			

do prywatności. Ubocznym dobrem chronionym przez ww. przepis jest zdrowie (psychiczne i fizyczne), nietykalność cielesna, nienaruszalność korespondencji itp. Jest to przestępstwo powszechne. Czyn ten może być popełniony zarówno przez działanie jak i zaniechanie. Odnośnie znamienia uporczywego nękania należy zauważyć, że nie jest ono zdefiniowane ustawowo, lecz zgodnie ze słownikowym znaczeniem tego określenia oznacza ono tyle co: „ustawicznie dręczyć, trapić, niepokoić (czymś) kogoś; dokuczać komuś, nie dawać chwili spokoju” (Słownik języka polskiego, red. M. Szymczak, t. 2, Warszawa 1984, s. 317). Znamię nękania realizują jedynie te zachowania, które powodują przykrość pokrzywdzonemu, wyrządzają mu krzywdę czy powodują dyskomfort. Niewątpliwie w pojęciu nękania mieści się powtarzalność zachowań sprawcy, a zatem nie wystarczy tu zachowanie jednorazowe, tym bardziej że ustawodawca sam określił iż nękanie spenalizowane w art. 190 a § 1 k.k. ma być uporczywe. Znamię „uporczywie” oznacza, że zachowanie sprawcy albo ma trwać przez pewien czas, albo powtarzać się kilkakrotnie, musi zawierać także

świadomość niweczenia
tym możliwości
osiągnięcia stanu
założonego przez prawo.
Czynności sprawcy mają
być podejmowane w
stosunku do innej
osoby lub osoby jej
najbliższej, które to
pojęcie osoby najbliższej
jest zdefiniowane w art.
115 § 11 k.k.

Przestępstwo z art. 190
a § 1 k.k. ma
charakter materialny, tak
więc konieczne jest
wystąpienie skutku w
postaci wzbudzenia u
pokrzywdzonego
uzasadnionego
okolicznościami poczucia
zagrożenia lub istotnego
naruszenia jego
prywatności. Jest to
przestępstwo umyślne. Z
uwagi na występujące
w przepisie znamię
uporczywości, które jest
zabarwione podmiotowo,
należy uznać, że ta część
znamion musi być objęta
zamiarem bezpośrednim.
Natomiast należy sądzić,
że nie ma przeszkód,
aby znamię skutku (w
postaci wzbudzenia u
pokrzywdzonego poczucia
zagrożenia lub istotnego
naruszenia jego
prywatności) mogło być
objęte zarówno zamiarem
bezpśrednim, jak i
ewentualnym.

Przestępstwo z art. 190
a § 1 i 2 jest
ścigane na wniosek
pokrzywdzonego (tak
Magdalena Budyn-Kulik,
Komentarz do zmiany art.

190 (a) Kodeksu karnego wprowadzonej przez Dz.U. z 2011 r. Nr 72 poz. 381), (w:) Budyn-Kulik Magdalena, Kodeks karny. Komentarz do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny; LEX/el., 2011.).

Przepis art. 244 k.k. stanowi, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim

przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 . Przedmiotem ochrony czynu z art. 244 k.k. jest więc wymiar sprawiedliwości, a w ramach tego zapewnienie wykonania orzeczeń sądu, o których mowa w tym przepisie. Tak więc ochroną z art. 244 k.k. są objęte wyłącznie orzeczenia sądu, a nie innych organów. Dotyczy to również orzeczeń sądów zapadłych w sprawach o przestępstwa skarbowe. Dyspozycję art. 244 k.k. wyczerpuje ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu, który obowiązuje od daty uprawomocnienia się wyroku, bez względu na to, czy i kiedy zrealizuje obowiązek zwrotu dokumentu i bez względu także na tok postępowania wykonawczego (tak wyrok Sądu Najwyższego z 11 marca 2004 r., III KK 341/03, Prok. i Pr. 2004, nr 10, poz. 3).

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy

ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Natomiast zgodnie z treścią art. 4 § k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Wobec faktu iż czyn ten został popełniony w okresach od 14 października 2017 roku do 10 czerwca 2018 roku oraz od 19 października 2018 roku do 28 listopada 2018 roku Sąd zastosował przepis art. 190a § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 marca 2020 r. jako względniejszy dla oskarżonego .

W powyższej sprawie oskarżony R. K. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. opisane w pkt. 1 wyroku

Oskarżonego R. K. w okresach od 14 października 2017 roku do 10 czerwca 2018 roku oraz od 19 października 2018 roku do 28 listopada 2018 roku w L. woj. (...) uporczywie nękał pokrzywdzoną E. O. wywołując połączenia telefoniczne, wysyłając wiadomości tekstowe sms, a nadto zbliżając się do E. O. i miejsca jej zamieszkania mimo orzeczonych wobec oskarżonego prawomocnymi wyrokami Sądu - wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 października 2016 roku, sygn. akt II K 942/15 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 września 2017 roku, sygn. akt II K 21/17 środków karnych zakazów zbliżania się i kontaktowania się z pokrzywdzoną E. O. przy czym opisane zachowanie wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyło jej prywatność. Należy wskazać iż znamię nękania realizują jedynie te zachowania, które powodują przykrość pokrzywdzonemu, wyrządzają mu krzywdę czy powodują dyskomfort. Niewątpliwie w pojęciu nękania mieści się powtarzalność zachowań sprawy, znamię „uporczywie” oznacza,

że zachowanie sprawcy albo ma trwać przez pewien czas, albo powtarzać się kilkakrotnie, musi zawierać także świadomość niweczenia tym możliwości osiągnięcia stanu założonego przez prawo. Należy wskazać iż działanie oskarżonego R. K. wzbudziło u pokrzywdzonej E. O. uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia i w sposób istotny naruszyło prywatność pokrzywdzonej co wynika wprost z jej zeznań .

Ponadto oskarżony R. K. okresach od 14 października 2017 roku do 10 czerwca 2018 roku oraz od 19 października 2018 roku do 28 listopada 2018 roku w L. woj. (...) nie stosował się do orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 października 2016 roku, sygn. akt II K 942/15 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 września 2017 roku , sygn. akt II K 21/17 środków karnych zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej E. O. i jej każdorazowego miejsca zamieszkania oraz zakazu kontaktowania się osobiście , telefonicznie i elektronicznie z pokrzywdzoną E. O. . Znamiona czynu z art. 244 k.k. są spełnione, gdy zakaz, do którego

sprawca nie stosuje się, został orzeczony przez sąd prawomocnie, co wymaga ustalenia świadomości sprawcy, co do uprawomocnienia się orzeczonego zakazu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44). Niewątpliwym jest iż oskarżony R. K. wiedział o orzeczonym wobec niego prawomocnymi wyrokami : Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 października 2016 roku, sygn. akt II K 942/15 (wyrok ten uprawomocnił się 04 listopada 2016 r.) i Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 września 2017 roku , sygn. akt II K 21/17 (wyrok ten uprawomocnił się 28 marca 2018 r.) środków karnych zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej E. O. i jej każdorazowego miejsca zamieszkania oraz zakazu kontaktowania się osobiście , telefonicznie i elektronicznie z pokrzywdzoną E. O. . Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonego R. K. (k. 18-19 i k. 152-153). Należy wskazać iż oskarżony R. K. w postępowaniu przygotowawczym i przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 244 k.k. (k. 18).

#	3.3 Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

R. K.	1 2 i 3	1	<p>Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego R. K. czynu opisanego w pkt. 1 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest wymiar sprawiedliwości i dobro w postaci dobrostanu psychicznego oraz prawo do prywatności. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony był wielokrotnie karany (k. 110) w tym 3 razy za czyn z za czyny z art. 190 a § 1 k.k. i z art. 244 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na szkodę pokrzywdzonej E. O. . Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego . Orzeczone wobec oskarżonego w pkt. 1 wyroku kara 10 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności</p>
-------	----------------	---	---

miał wpływ sposób działania oskarżonego podczas popełnienia zarzucanego mu czynu i fakt iż był on już wielokrotnie karany w tym na kary pozbawienia wolności . Podnieść należy iż zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony R. K. w chwili popełnienia tego przestępstwa był 4 razy skazany na karę pozbawienia wolności (k. 110) , tym samym brak jest przesłanek odnośnie warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>		
<p>1.7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>4. 5.</p>	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata G. F. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt gorszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego R. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego R. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody .</p>	
<p>8. 1Podpis</p>		